

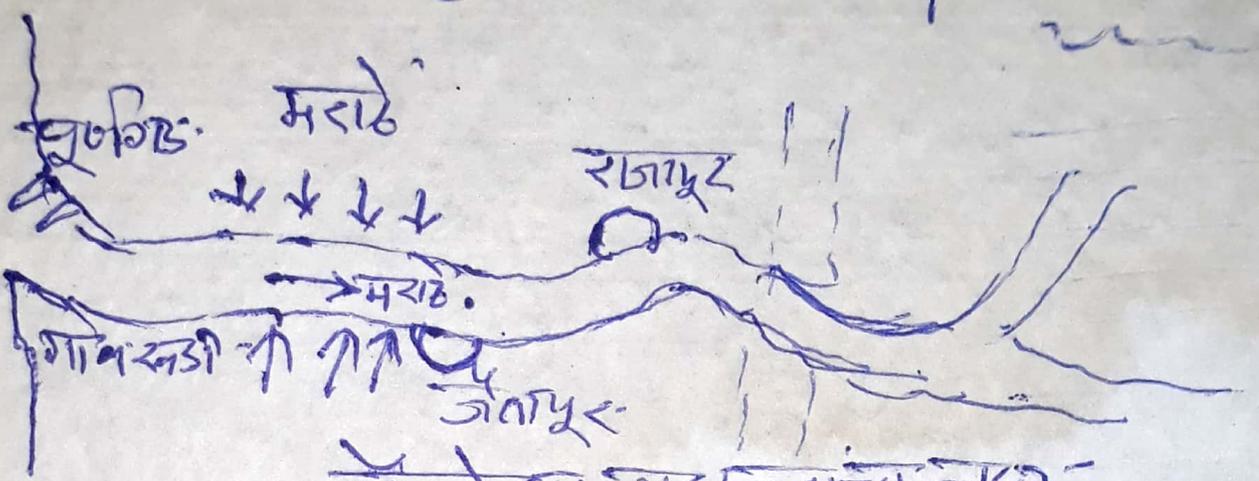
उ. जैतापुर युद्ध / ७ मार्च १९४७

मराठे

↓↓

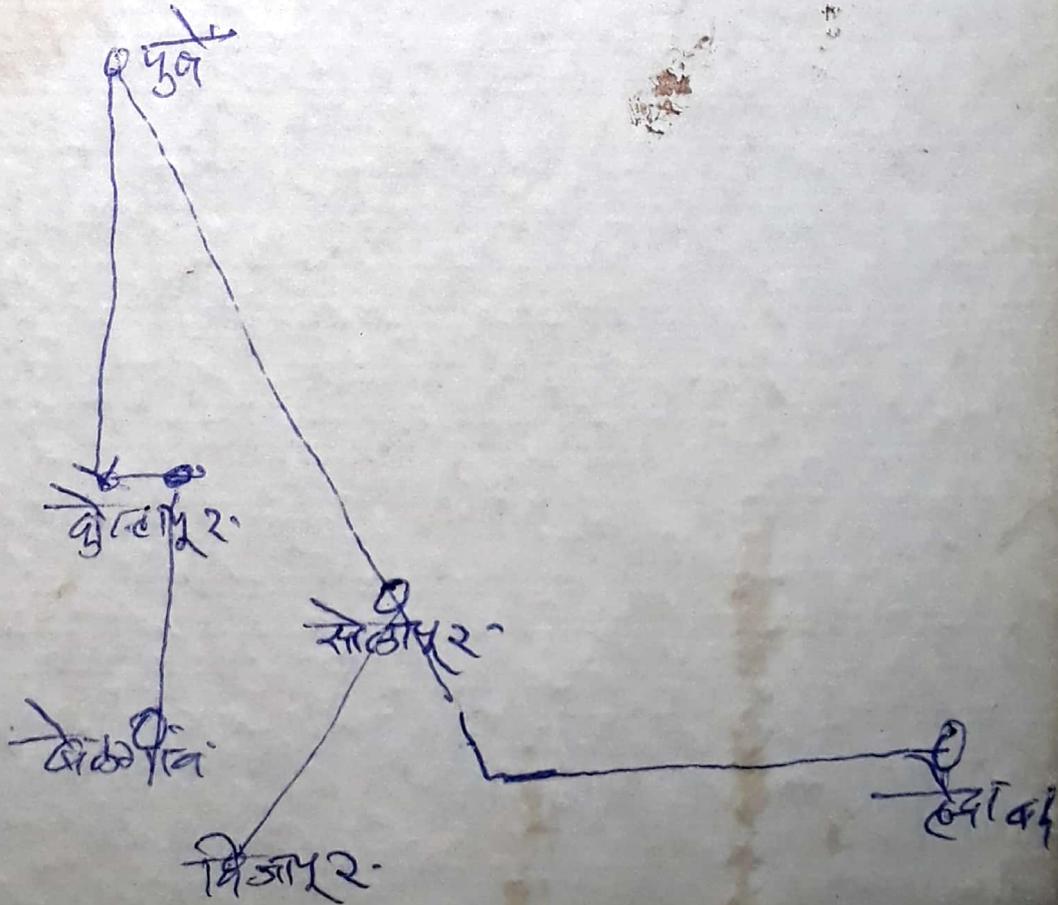
↑↑

मराठे

होलवेस गळकताच्या वापर
नेक झोलेवीची
मोगांवा गळकले कलरुकी

मुकद०

राजाभिवेक

आसदीरोहण - मंचदुरोहण - २९ जुलै १६८०

महाभिवेक १३ ते १५ जाने १६८१

हा विधी तुळादान - ३ गोष्टीनी करेवळा आत

हाला जादा अडुकर (औरंगजेबाचा खतान पुढेगा)

जन्म - ११ सप्टे. १६५७. आईचं नांव दिव्यसदांबू - रजपुल राजकुन्या

१६ जुन १६७२ सुलेमान छोडोह्या मुखीकरोवर लडण

१० डि - १६७२ कोस हजारी मन्सक दिळावो

२५ जून १६७४ सुकूतच्या स्वारी नरगेला

२४ स. १६७५ माळव्याचा सुभेदार

१ स. १६७५ आत्म दुलो गकरच्या मुखीशी विवाह

५ जुलै १६७७ मुळलाबाचा सुभेदार

१३ एप्रिल १६७९ खोतरचा - u

२५ सप्टे. १६७९ आठताकाचा - u

राजा जसवंतासिंगाच्या मृत्युनंतर

औरंगजेबाचे इंदरसिंगास वारस नेगळे -

v जिझियापट्टी आडारली. रजपुलांनी बंड उभारले.

बंड मोडण्यासाठी औरंगजेब १८/१७ शेजीं मजमेरहून

जावदेसाई येथे आला.

थेव्हा अडुकर - रजपुलांना मिळावो व राजापेठ्याभार्गे दक्षिणेला उतरला.

औरंगजेबाचे अडुकरला पंग

"घाईमांत जावून लढ, पिल्यानिरुध्द झारण उपसतारस"

हें व्हांगळे जोती. तरव्यासाठी कापाईती कांउणे

- वांगळे जाती

अद्वैतचे वादशाखास पत्र

आपण फुल ज्येष्ठ मुळास सनी अवळती देत आहांत
मुळांच्या बद्दल पित्याचे दुर्तय आपण डेळते नाही
बाडोबांच्या विकल्प हारणा उपसण्यासाठी आण सवईचे
गुरु आहांत.

आपल्या हारदियाँत - मध्यान मंजी, सरदर,
भांच्यावर आपला विश्वास नाही
कलाणपुर, औरंगाबाद लुळले गेली.
त्रैतचरी बरकाप साहे
आपल्या सल्लुगारांत लुसखुव लोकां देवजी
शिंप्याचा केरना साळा आहे.
आपण याने मि जा.
मुळांच्यावर राड्य सोपवा."

औरंगजेब हार जगा. मामुळे. मुळे हुंशळणी.
औरंगजेबाच्या उवापुळे. राजपूत दु २७
दुगादिस राठोड फुल सोबत राहिला.

अद्वैतचे संभाजीबा पत्र ११ मे १६५९

"राजा जयासिंग, व राणा रजासिंग उदेपूर
यांच्या सांगण्यावरून. उर्तवास जावखुम मी
तरत लाब्याल येणार आहे.
पातशा दुळीरवानाचा औरंगजेबाने वध घेवला
मरण राजपूत दु २७.
दुगादिस राठोड सोबत - मी लुझ्या राज्यात येत आहे.
बादशाहा सादरानंतर मी गज धारी राजा जयसिंग

मुदीळ पत्र

"लुझ्या सार रोगा सरदारने मला सहकार्य द्यावे."

मे १९८१ मध्ये संभाजीने त्याला पाठीस जागा दिली.

त्यावरील सभेतील संभाजीने ३०० संरक्षक ठेवले.

संभाजीने १००० ठेकेन सधन सामुही नजरणा पाठवली.

— "— अहमदशाहाने सैन्य दलाची व्यवस्था केली.

औरंगजेबाने सन अहमदशहीन मुरलीम ने गळा.

राजपूत त्यामुळे विथरले. संभाजीने कंडाला जाळना दिली.

संभाजीस मारण्याचा हुट - पढालावर शिजला.

व्यापूजीकाली - सूर्य निडक इ. लोखणे वीणबाधा चरणाचा
अमान देला.

लाहजादा अहमदशाह राज्य देण्याचा हुट.

अहमदशाहाने, बाळाजी आवजी चिखरीस, हिरोनी हुर्द.

हा हुट - हुर्दत झिजला. आंगरुत मध्ये मुरला.

अहमदशाहाने मूळ पत्र संभाजीस पाठवले.

या संदर्भात हत्तीच्या पात्री दिले. बाळाजी आवजीने अहमदशाह
पाठविले. आंगरुत.

अहमदशाहाने १३ जोर, ८१ रोजी पाठविले आली.

अहमदशाहाने कंडाला उतराहे दुस्स्थानांत सर्वांना बंड उठवले.

पुकी हुळशा व अहमद - अंगरुतवर जाऊन पोहोचलांशी तह देला
७ जाने १६८४.

रिद्धी अहमदशाहाने पाठीस असल्यामुळे अहमदशाहाने जैतापूरला शारहीला.

अहमदशाहाने औरंगजेबाशी जाणून देण्याचा समय देला.

अहमदशाहाने पत्रप्रमाणे - पुकी हुळशा हा हुळशा, निश्वाय आहे.

१६८५ साली संभाजी अहमदशाहाने अरोच देताले.

पुकी १६८५-१६८६ मध्ये अहमदशाहाने जहाजातून इराणात गेला.

पुकी १६८५-१६८६ पर्यंत ३ वर्षांत - धनाची जाधप.

दुर्गास शेर इ. मरुतीना दुर्गास शेर इ. औरंगजेबाच्या
मदहांत गळकड उडवून दिली.

अह्वर २२ जुन १७ मरुतला पोले चला
 प्रेच व इच वयापा-थोच्या जहाजांन इराणलागेला
 हाहाजादा अह्वर इराणच्या शहाचे सैन्य पोपून
 अफगाणीस्तानच्या सीमेवर आला संभाजीच्या मृत्युमुखे
 लढाचाही आंदल्या अह्वराने सैन्य तेथेच ठेवले
 संभाजीचे अह्वरसोबत उल्हास वैजानिशी
 धनाजी ना धवला अह्वर फाटवले
 राजपूताना क्षेत्र देण्याचा अयत्न उभा

संभाजीचे रामसिंगाभापज

१ राजाध्वरानेचो पायगळी
 मजा स्वधर्मरिज वनली आहे
 तानिभ शब्दाचा विपर्यय होत आहे
 अह्वराला यवनांनी पातशहा यरण्याने वजी
 आपण उल्लास आपले माधान्य वाढले "